

militære Korpser i nogen Maade komme til at ligne dette Korps, for hvilket jeg, som sagt, har en vis Sympati. Dette kan maaske ogsaa være en medvirkende Grund til, at det ikke er hensigtsmæssigt netop i dette Øjeblik at ophæve det. Jeg vil derfor foreslaa, at Sagen bliver henvist til et Udvalg, som den vistnok plejer at blive, og at man der tager Spørgsmaalet under Overvejelse. Jeg tror at være i Overensstemmelse med en Del af Tingets Medlemmer, naar jeg siger, at jeg ikke tror, at Tidspunktet er særlig heldigt til at foretage det Eksperiment at ophæve dette militære Korps.

Konseilspræsidenten (Deuntzer): Paa den fraværende Krigsministers Vegne skal jeg bemærke, at jeg i alt væsentligt kan slutte mig til den ærede sidste Taler, idet ogsaa jeg finder det naturligt, at Sagen henvises til et Udvalg. I Forsvarskommissionen, som en af de nærmeste Dage kan ventes at træde i Funktion, vil Sagen sikkert finde den mest egnede Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sigvald Olsen): Jeg hørte desværre ikke, hvad den højtærede Konseilspræsident udtalte, men jeg gaar ud fra, at jeg gætter rigtig, naar jeg formoder, at hans Udtalelse var en Tilslutning til, hvad det ærede Medlem, der før havde Ordet, har sagt. Maa jeg sige, at jeg havde ventet, at det ærede Flertal her i Salen havde stillet sig noget anderledes til dette Forslag i Aar, end det lader til, at det vil gøre. Det kommer mig paa den anden Side ikke uventet, at man vil henvise denne Sag til Forsvarskommissionen, men det forekommer mig dog, at der har været forelagt adskillig større Spørgsmaal, Spørgsmaal af mere indgribende Betydning, eller jeg kunde maaske sige, langt kostbarere Forslag her i Salen, som det havde været heldigere, om man havde henvist til Forsvarskommissionen, end netop dette. Hvorledes Forsvarskommissionens Arbejde end vil blive med Hensyn til vort Militærvæsen, forekommer det mig ikke, at man foregriber noget med Hensyn til dens Arbejde ved at stille Kjøbenhavn lige med det øvrige Land, og andet er det jo ikke, dette Forslag gaar ud paa. Skulde Forsvarskommissionen finde det formaalstjenligt at indføre en Væbning igen — nu vel, saa indføre vi den, ikke for Kjøbenhavn alene, men for hele Landet. Det forekommer mig derfor, at man godt her i Aar kunde

stille sig mere velvillig til Forslaget, end det lader til, at man er til Sinds at gøre, uden at man derfor behøvede at frygte at gaa sine Ministre alt for meget i Vejen, thi den højtærede Krigsminister kunde meget godt arbejde med Forsvarskommissionen, selv om Kjøbenhavns Væbning ikke eksisterede.

Maa jeg henvise til en Beretning, som det Udvalg, der havde denne Sag til Behandling, afgav allerede i Samlingen 1896—97. Det udtales her, at skønt det ikke er lykkedes Udvalget at tilendebringe sine Arbejder, kan det dog alt nu siges, at „et Flertal i Udvalget med Forslagsstillerne erkende, at der ikke er tilstrækkelig Grund til vedblivende at opretholde den ifølge Loven om Kjøbenhavns Væbning af 28de Maj 1870 bestaaende Ulighed i Værnepligtsbyrden mellem Befolkningen i Kjøbenhavn og i det øvrige Land, og at det „Ækvivalent“, som Krigsministeren under Sagens 1ste Behandling forlangte for at gaa ind paa Væbningens Ophævelse, kun bør søges i at gøre de for det øvrige Land gældende Bestemmelser om Forstærkningen og dens Øvelser anvendelige ogsaa i Kjøbenhavn.“ Det forekommer mig, at det er saa tydeligt og præcist udtalt i denne Beretning, at Flertallet den Gang af politiske Grunde ikke vilde føre det Forslag, som Udvalget havde behandlet sammen med andre Forslag, her ned i Salen. Det forekommer mig, at der den Gang er taget Standpunkt saa præcist og korrekt i denne Beretning, at jeg har noget vanskeligt ved at forstaa, at man ikke i Aar til Trods for, at der er nedsat en Forsvarskommission, kunde tage Skridtet fuldt ud og gaa med til at ophæve Kjøbenhavns Væbning, og jeg vil haabe, at man i Udvalget ved nærmere Behandling af denne Sag kan følge mig i den Betragtning, jeg her har gjort gældende.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

P. Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.